

॥ सन्ध्योपासन-मन्त्राः ॥

॥ प्रातः सन्ध्या सूर्योपस्थानम् ॥

मि॒त्रस्य॑ च॒र्षणी॒ धृ॒तः श्रवो॑ दे॒वस्य॑ सा॒न॒सिम्। स॒त्यं
चि॒त्रश्र॑वस्तमम्॥ मि॒त्रो ज॒नान् या॑तयति प्र॒जान॑न् मि॒त्रो
दा॒धार पृ॒थि॒वीमु॒त॒द्याम्। मि॒त्रः कृ॒ष्टीर॑नि॒मिषा॒भिच॑ष्टे स॒त्याय॑
ह॒व्यं घृ॒तव॑द्विधेम॥ प्र॒ समि॑त्र॒ मर्तो॑ अस्तु प्र॒यस्वा॑न् यस्त॑
आदि॒त्य शि॒क्षति॑ व्र॒तेन॑। न ह॑न्यते न जी॒यते॒ त्वोतो॑
नैन॒म॒हो अ॒श्रोत्य॑न्ति॒तो न दू॑रात्॥

॥ माध्याह्निक सूर्योपस्थानम् ॥

आ स॒त्येन॑ रज॑सा॒ वर्त॑मानो नि॒वेश॑यन्न॒मृतं॑ म॒र्त्यं च।
हि॒र॒ण्यये॑न सवि॒ता रथे॑नादे॒वो या॑ति भु॒व॒ना वि॒पश्य॑न्। उ॒द्वयं॑
तम॑स॒स्परि॑ पश्य॑न्तो॒ ज्योति॑रुत्त॒रम्। दे॒वं दे॒वत्रा॑ सूर्य॒मग॑न्म
ज्योति॑रुत्त॒मम्। उ॒दु॒त्यं जा॑तवे॒दसं॑ दे॒वं व॑हन्ति के॒तवः॑।
दृ॒शे वि॒श्वाय॑ सूर्य॒म्। चि॒त्रं दे॒वाना॑मु॒द॒गाद॑नी॒कं चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॑
वरु॑णस्या॒ग्नेः। आ प्रा॒द्यावा॑ पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्ष॒ः सूर्य॑ आ॒त्मा
जग॑तस्त॒स्थुष॑श्च। तच्चक्षु॑र्दे॒वहि॑तं पु॒रस्ता॑च्छु॒क्रमु॑च्चर॑त्॥

पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं नन्दाम शरदः शतं
 मोदाम शरदः शतं भवाम शरदः शतं शृण्वाम शरदः शतं
 प्रब्रवाम शरदः शतमजीताः स्याम शरदः शतं ज्योक्च सूर्य
 दृशे। य उदगान्महतोर्णवाँद्विभ्राजमानः सरिरस्य मध्यात्स
 मा वृषभो लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु॥

॥ सायं सन्ध्या सूर्योपस्थानम् ॥

इमं मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृडय। त्वामवस्युराचके॥
 तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाशास्ते यजमानो
 हविर्भिः। अहेडमानो वरुणेह बोध्युरुशंस मा न आयुः
 प्रमोषीः॥ यच्चिद्धिते विशो यथा प्रदेव वरुण व्रतम्।
 मिनीमसि द्यविद्यवि॥ यत्किं चेदं वरुण दैव्ये जनैभिद्रोहं
 मनुष्याँश्चरामसि। अचिन्तीयत्तव धर्मा युयोपिम मा
 नस्तस्मादेनसो देव रीरिषः॥ कित्वासो यद्रिरिपुर्नदीवि
 यद्वा घा सत्यमुत यं न विद्म। सर्वाताविष्य शिथिरेव
 देवाथा ते स्याम वरुण प्रियासः॥